

Sygn. akt VIII Ca 132/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 kwietnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Rafał Krawczyk (spr.)

Sędziowie SO Hanna Matuszewska, SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2014 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z **wniosku (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T.**

przy udziale uczestników (...) Sp. z o.o. oraz D. S. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Brukarskie i Budowlane (...) z siedzibą w T.

o zezwolenie na złożenie przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego

na skutek apelacji uczestnika postępowania

na postanowienie **Sądu Rejonowego w Toruniu**

z dnia 3 stycznia 2014 r.

sygn. akt X Ns 236/13

postanawia:

I. Zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że oddalić wniosek

II. ustalić, iż każdy z uczestników ponosi koszty związane ze swoim

udziałem w sprawie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy działając na podstawie art. 693² § 2 k.p.c. w zw. z art. 467 pkt 3 k.c. zezwolił wnioskodawcy na złożenie kwoty 13.020,25 zł do depozytu sądowego stwierdzając, iż w zaistniałych w okolicznościach wnioskodawca nie jest w stanie ustalić, który z uczestników postępowania jest uprawniony do otrzymania wskazanej wyżej kwoty z tytułu realizacji robót budowlanych.

W apelacji od powyższego orzeczenia skarżący – uczestnik postępowania D. S., będący stroną zawartej z wnioskodawcą umowy podniósł zarzuty:

- naruszenia prawa materialnego tj. art. 467 pkt 3 k.c. w zw. z art. 693² § 2 k.p.c. poprzez błędne uznanie, iż wnioskodawca nie jest w stanie ustalić osoby wierzyciela, w sytuacji gdy bezsprzecznie wierzycielem tym jest wykonawca D. S. co wynika z treści umowy z dnia 2 marca 2013 r. uzupełnionej dalszymi aneksami,

- naruszenie prawa procesowego tj. art. 693¹ k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i uznanie, że przytoczone przez wnioskodawcę okoliczności uzasadniają złożenie przedmiotowej kwoty do depozytu sądowego, w sytuacji gdy czynność ta nie ma swojego prawnego uzasadnienia

Podnosząc powyższe uchybienia skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i oddalenie przedmiotowego wniosku oraz zwrot od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania D. S. kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W odpowiedzi na apelację z dnia 28 lutego 2014 r. wnioskodawca- (...) Sp. z o.o. wniósł o oddalenie apelacji w całości.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja uczestnika postępowania – D. S., okazała się zasadna.

Zgodnie z treścią art. 647¹ § 5 k.c. zawierający umowę z podwykonawcą oraz inwestor i wykonawca ponoszą solidarną odpowiedzialność za zapłatę wynagrodzenia za roboty budowlane wykonane przez podwykonawcę. Statuuje on zatem odpowiedzialność inwestora wobec wykonawcy i podwykonawców, przy czym odpowiedzialność ta wynika z różnych podstaw. Odpowiedzialność inwestora wobec wykonawcy wynika z łączącej strony umowy o roboty budowlane, natomiast odpowiedzialność gwarancyjna względem podwykonawcy wynika wprost z ustawy tj. z powołanego art. 647¹ § 5 k.c., a jej ramy określa treść umowy łączącej wykonawcę z podwykonawcą. Odpowiedzialność inwestora wobec podwykonawcy nie ulega wyłączeniu w sytuacji, w której wykonał on swoje zobowiązanie względem wykonawcy, jak również nie może zwolnić się od zapłaty całego wynagrodzenia należnego wykonawcy powołując się na to, że zapłacił podwykonawcom należne im wynagrodzenie. Należy jednak wskazać, iż inwestor – w razie zapłaty wynagrodzenia na rzecz podwykonawcy, będzie dysponował roszczeniem do wykonawcy o zwrot wpłaconego na jego rzecz wynagrodzenia (art. 376 k.c.) i tę wierzytelność może potrącić z wierzytelnością wykonawcy z tytułu wynagrodzenia za roboty budowlane. Inwestor może również podnosić przeciwko podwykonawcy zarzuty oparte na treści umowy łączącej wykonawcę głównego i danego podwykonawcę (art. 375 § 1 k.c.)

Dla zaistnienia solidarnej odpowiedzialności inwestora na podstawie powołanej regulacji koniecznym jest, aby w sposób skuteczny wyraził on zgodę na zawarcie przez wykonawcę umowy z podwykonawcą – stosownie do treści art. 647¹ § 1 i 2 k.c.

Zgodnie natomiast z art. 467 pkt 1 k.c. dłużnik może złożyć przedmiot świadczenia do depozytu sądowego jeżeli wskutek okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności, nie wie, kto jest wierzycielem, albo nie zna miejsca zamieszkania lub siedziby wierzyciela.

W realiach niniejszej sprawy nie budzi wątpliwości, iż stronami umowy o roboty budowlane z dnia 2 marca 2013 r. są – inwestor - (...) Sp. z o.o. z siedzibą w T. oraz wykonawca - D. S. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą Usługi Brukarskie i budowlane (...) z siedzibą w T.. Zgodnie z § 7 powołanej umowy wykonawca był obowiązany zrealizować roboty objęte niniejszą umową siłami własnymi lub przy pomocy uprawnionych podwykonawców. Należy wskazać, iż już przed podpisaniem umowy inwestor miał świadomość, że pewien zakres prac zostanie wykonany przez podwykonawcę – firmę (...) Fabryka (...) Sp. z o.o. w T., co wynikało m.in. z kosztorysu przedstawionego przez głównego wykonawcę. Kosztorys ten stanowił załącznik do podpisanej umowy.

W tym miejscu zastrzec należy, że odpowiedzialności inwestora wynikającej z art. 647¹ k.c., która to regulacja ma charakter normy bezwzględnie wiążącej, nie można próbować wyłączyć czy też ograniczyć poprzez odwoływanie się do instytucji złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego z powołaniem się na niemożność ustalenia osoby wierzyciela. Należy bowiem rozróżnić kwestię ustalenia podmiotu będącego wierzycielem – dla potrzeb ewentualnego złożenia przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego, z kwestią wynikającej z ustawy odpowiedzialności opierającej na powołanym art. 647¹ § 5 k.c. W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie nie ma wątpliwości, co

do tego kto jest wierzycielem wnioskodawcy – wynika to wprost z treści łączącej strony umowy, a kwestie dodatkowej odpowiedzialności inwestora wobec podwykonawcy wynikającej z ustawy mają charakter wtórny i nie powodują w żadnym wypadku powstania wątpliwości co do osoby wierzyciela.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy uwzględnił apelację uznając, iż brak jest podstaw przemawiających za wyrażeniem zgody na złożenie przez wnioskodawcę przedmiotu świadczenia do depozytu sądowego wskazanych w art. 467 pkt 1 k.c. orzekł jak w punkcie I sentencji postanowienia w myśl art.386 §1 k.p.c.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 520 § 1 k.p.c. ustalając, iż każdy z uczestników postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie.